

Р Е Ш Е Н И Е

№ 98

гр. Перник, 22.05.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на двадесет и шести април през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря И.И.,*** като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 323 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на управителя на “Каприз”ЕООД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. Перник, ул. “Бели брег” № 3 против Заповед № 1537 от 02.10.2012г. на Кмета на община Перник. Със заповедта е наредено в срок до 13.10.2012г. ползвателят на “Магазин за хранителни стоки”, находящ се в УПИ I, кв. 255 по плана на гр. Перник, кв. “Изток” да освободи заеманият от него обект от стоки и оборудване; да се прекъсне захранването с ел. е енергия и питейна вода, както и “Жилфонд”ЕООД да премахне обекта. Недоволен от издадената заповед е останал жалбоподателя, който излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Излага доводи, че за обекта са издавани строителни книжа, законен е и не подлежи на премахване. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да отмени оспорваната заповед. Претендира присъждане на разноски.

Ответника по жалбата чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че е изяснена фактическата обстановка, акта е издаден в предписаната от закона форма и при спазване на административно-процесуалните правила. С оглед на това моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат в частта по т. 1 от същата, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

На 25.09.2012г. длъжностни лица по строителството са извършили проверка на УПИ-I, кв. 255, собственост на община Перник и са констатирани, че в имота има обект без актуален договор за наем с община Перник и без разрешение за поставяне. Приели са, че са нарушени разпоредбите на чл. 56, ал. 2 и ал. 6 от ЗУТ. При извършване на проверката е присъствал ползвателя на обекта-управителя на “Каприз”ЕООД, който е отказал да подпише акта. Отказът е оформен при двама свидетели. Екземпляр от констативния акт е залепен на обекта: “магазин за хранителни стоки” на 26.09.2012г.. На 28.09.2012г. е депозирано възражение срещу констативния акт от настоящия жалбоподател. Същото е разгледано и не е прието. На 02.10.2012г. е издадена атакуваната в настоящето производство заповед.

От представените и приети доказателства се установява, че съгласно Акт за частна общинска собственост № 6696 от 06.07.2011г. процесния обект е разположен в имот общинска собственост. В условията на чл. 120 от Правилника за приложение на Закона за териториално и селищно устройство на КФ"Рубина-99" е разрешено поставянето на павилион тип "Изкуство". Издадена е и виза от 23.06.1990г. и на 30.07.1990г. е одобрен проект. В последствие е разрешено в условията на чл. 120 от ПП на ЗТСУ поставянето на пристройка, за което е дадена виза на 17.05.1994г. и е одобрен проект на 27.05.1994г. и е издадено разрешение за строеж № 162 от 30.05.1994г. на ЕТ"Р. *** като собственик на терена на основание виза от 29.08.1996г., одобрен проект от 27.06.1997г. и разрешение за строеж № 243 от 06.11.1997г. е изпълнила разширение на съществуващия павилион.

По делото са представени договори за наем, от които е видно, че на ЕТ"Лео-99-Петър Стоименов" е предоставен терен от 42кв.м. през 2004г.. С анекси с № 1 от 2008г. и 2 от 2010г., срокът на договора е продължен до 31.12.2013г., а площта е увеличена на 124кв.м.. На 29.12.2010г. е подписан тристранен протокол между Община Перник, ЕТ"Л*** и "Каприз"ЕООД за извършване на съвместна дейност. С писмо изх. № 12/ПО-5 от 09.01.2012г. договорът за наем е прекратен, поради неплащане на наема с повече от тридесет дни. Писмото е оспорено пред Административен съд Перник и е образувано е административно дело № 50/2012г.. С решение № 58 от 02.05.2012г. съдия при Административен съд Перник е отхвърлил оспорването, а с решение № 4691 от 04.04.2013г., постановено по АД № 7948/2012г. състав при ВАС е оставил в сила първоинстатционното решение.

В хода на съдебното производство се допусна съдебно техническа експертиза, заключението на която се цени като компетентно и безпристрастно дадено. Експерта, след извършване на проверка в община Перник, след запознаване с материалите по делото и след извършен оглед на място дава заключение, че съгласно предвижданията на ПУП към съответните етапи на изграждането на обекта, терена върху който се разполага обекта е отреден за улица и е ситуиран върху тротоара и на остров между две улични платна. Строежите се разрешавани като временни строжи. Със заповед № 1062 от 27.06.2011г. Кмета на община Перник одобрява нов УПИ-I, отреден за "Обслужващи дейности" в кв. 255 върху който се обособяват две петна. Вещото лице е установило, че Общински съвет Перник не е бил сезиран и не е взимал решение, с което процесните временни строежи да получат траен устройствен статут в съществуващия им вид и размери. По своята същност те представляват строежи по смисъла на пар. 5, т. 38 от ЗУТ и имат характеристика на постоянен обект. Изграден е от метална конструкция, прикрепена трайно към терена посредством бетонови основи и стоманенобетонни колони, а стените са от зидария.

Горната фактическа обстановка се установява от приложената и приета като доказателство по делото административна преписка, послужила за издаване на оспорваната заповед, както и от приетите в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно закона за устройство на територията, в правомощията на Кмета на общината е да издава заповеди за премахване на обекти по ЗУТ. С оглед на това се приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и не се открива отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е издаден в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 59 от АПК. Акта е мотивиран, като са изложени фактически основания

релевантни към казуса. При това положение не се налага отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Фактическите основания послужили за издаване на заповедта са: обект изграден в условията на чл. 120, ал. 4 от ПП на ЗТСУ и отпаднало основание за владение или държане на обекта. Спор по делото между страните не съществува касателно собствеността върху която е изграден процесния обект, а именно терена е общинска собственост съгласно АОС. Спор не съществува между страните, че договорът за наем от 15.12.2004г., от който черпи права жалбоподателя е прекратен. С решение № 58 от 02.05.2012г. съдия при Административен съд Перник е отхвърлил оспорването, а с решение № 4691 от 04.04.2013г., постановено по АД № 7948/2012г. състав при ВАС е оставил в сила първоинстатционното решение. Безспорен факт е и че жалбоподателят не е собственик на изградените обекти, които се ползват от него като търговска сграда разположена върху общински терен за извършване на търговска дейност. Същият не заявява, собственически права, не заявява, че е извършител на строежа, нито негов възложител, поради което и не разполага в право на жалба срещу разпореденото премахване, което да се осъществи от "Жилфонд"ЕООД. От изложените фактически основания в атакуваната заповед и въз основа на приложените по делото доказателства се установява, че процесния обект е в чужд имот. Към дата на издаването на атакуваната заповед договорът за наем е бил прекратен и обекта се държи без правно основание от "Каприз"ЕООД. С оглед на това разпореденото освобождаване на магазина от стоки и оборудване е законосъобразно, независимо от посоченото правно основание. Доколкото съдът не е обвързан от правната квалификация на административния орган намира, че грешно посоченото правно основание не води до отмяна на акта, тъй като са налице предпоставките за освобождаване на имота.

В случая видно от доказателствата по делото, настоящия състав приема, че спорния обект представлява временен строеж изграден по реда на чл. 120, ал. 4 от ПП на ЗТСУ/отм./. Лицата, които са го изградили не притежават вещни права нито върху постройките, нито върху терена, а още по-малко такива самостоятелни права могат да заявяват ползвателите, какъвто е настоящия жалбоподател. Такива права те могат да придобият едва след учредяване на право на строеж съгласно пар. 17, ал. 2 от ЗУТ. Обектът по време на изграждането си-краен момент 1998г. е бил разрешен по реда на чл. 120 от ПП на ЗТСУ и лицето, на когото са били издавани строителни книжа е разполагал с възможността разписана в пар. 50а, ал. 1 от ПП на ЗТСУ, респективно пар. 17 от ПЗР на ЗУТ. В случая видно от експертното заключение за тези строежи Общински съвет не е сезиран и не е взимал решение да им придаде траен устройствен статут в съществуващия вид и размери. Процесния обект има характеристиките на строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ към днешна дата, защото обекта е трайно прикрепен към земята посредством бетонни основи и е изменена субстанцията на земята и има характеристика на строеж, а не на преместваем обект поставен върху терен-общинска собственост. Поставянето на временен строеж не е съгласно разрешителния режим за обекти по чл. 56 от ЗУТ, установен с наредба на съответния общински съвет и не се премахва по реда на чл. 57а от ЗУТ, така като е приел органа. При това положение са налице предпоставките за този имот да се издаде заповед по пар. 17 от ПР на ЗУТ, тъй като по делото са налице доказателства за инвестиционна инициатива за предвижданията на ПУП. Тъй като жалбоподателя не е активно легитимиран да брани чужди права, то жалбата му касателно премахването и прекъсването на електрозахранването е процесуално недопустима и решаващия състав не може да отмени заповедта в тази ѝ част.

С оглед изложеното се налага извода, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли по отношение на т. 1 от Заповед № 1537 от 02.10.2012г. на Кмета

на община Перник, с която е наредено в срок до 13.10.2012г. ползвателят на “Магазин за хранителни стоки”, находящ се в УПИ I, кв. 255 по плана на гр. Перник, кв. “Изток” да освободи заеманият от него обект. По отношение на т. 2 и т. 3 от Заповед № 1537 от 02.10.2012г. на Кмета на община Перник, жалбата ще следва да се остави без разглеждане като процесуално недопустима.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 158, ал. 3 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването на управителя на “Каприз”ЕООД срещу т. 1 от Заповед № 1537 от 02.10.2012г. на Кмета на община Перник, с която е наредено в срок до 13.10.2012г. “Магазинът за хранителни стоки”, находящ се в УПИ I, кв. 255 по плана на гр. Перник, кв. “Изток” да бъде освободен.

Оставя без разглеждане жалбата на “Каприз”ЕООД срещу т. 2 и т. 3 от Заповед № 1537 от 02.10.2012г. на Кмета на община Перник и прекратява производството по делото в тази част.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:/п/